

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מן אדמו"ר שליט"א

בס"ד שבת קודש פרשת כי תצא		
י"א אלול התשע"א שנה ה' – גליון 259		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"שק - מוצ"ש		
קרית ארבע	18:14	19:19
ירושלים	18:18	19:28
באר שבע	18:32	19:29
תל אביב	18:34	19:30
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

מאורות רבותינו זיע"א

"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו
הו"ה אלהיך בידך ושבית שבי"ו" (כא י).
אפשר לומר דהנה 'שביו' ר"ת י'רא ש'מים
ב'סתר ו'בגלוי. היינו 'בסתר' הוא ברית
מילה, 'ובגלוי' ברית תורה. בסוד (בראשית
כה כז) 'ויעקב איש ת"ם' ר"ת ת'ורה
מ'ילה, כי שניהם נקשרים ביחד.
'למלחמה' שע"ז צריך האדם להלחם. ועוד
'ל' שביו' מספר ש"ח מספר ר"ת של נ'פש
ר'וח נ'שמה ח"ה י'חידה. היינו באיזה זכות
יהיה בכח להציל את נר"ן ח"י שלך, אם
'ושבת', שעשית תשובה. וכן מרמז 'ושבת'
אתון שב"ת, שעל ידי שמירת שבת תוכל
להציל נרנח"י שלך מן היצר הרע. וזהו ג"כ
מה שכתוב 'רק שבת'ו יתן' היינו שאם
יקבל עליו לענג לשבת כראוי. אז יתן
ורפא ירפא' ר"ת מספר שם הו"ה ברוך
הוא. כי ה' חלקי הנפש מכוונים לשם
הו"ה ברוך הוא, ויחידה לקוצו של יוד.
וזה רפואת הגוף והנשמה.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

מאורות הפרשה - בו סורר ומורה

"כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו"
[כ"א, ח] הנה מאז לידתו של האדם מוצא את עצמו מתמודד ונלחם
בתחושתיו, רגשותיו ותאוותיו בכל עת ורגע. עוד טרם הורגל בתהליכי החיים,
ובעודו זוחל על ארבע, חוקר ובודק, מחפש היטב אחר כל דבר שמושך את עינו,
וידיו נשלחות לכל מקום ופינה, לטוב ולמוטב. ידוע ומפורסם שבכל מקום שיש
תינוק זוחל בבית כל בר שכל מרים את דברי הערך למקום בו ישמרו מידי
העסקניות של התינוק החמוד והמתוק. אך כל זה מועיל עד שיעמוד על שתי
רגליו, כי מיני אז קשתה השמירה בכפלים, שהרי אין מקום ופינה שניתן למנוע
ממנו להגיע, אלא בדרך של הסבר ושיתוף, ויש בהעמדת פנים כעוסות ובגערה.
כי יצר לב האדם מנעוריו מטה אותו אל הרצון הגשמי שלו, וכוחו של הגוף גדול
הוא ורב תהפוכות. יש מי שיאמר שדי באזהרה או ענישה אחת ויש שיאמר שיש
לעמוד על המשמעת והגדרת הגבולות פעמים הרבה, אך אלו ואלו טועים.
המשימה היא מתמדת עקבית ובלתי פוסקת, שעה שעה יום ויום כל ימי האדם
על האדמה בעוה"ז. כי מי שמסיר עינו מלראות כי יצרו טומן לו פחים ומוקשים
לצודו ולהדיחו מדרך הישר, עלול למצוא את עצמו בעגמיות עמוקה ובהכרח
גם במלחמת ייאוש שרבים חללים הפילה. בפרשת השבוע דיברה התורה על בן
סורר ומורה, וכפשט הדברים "איננו שמע בקול אביו ובקול אמו", ואין בזה די,
כי מי שמפקפק ומהסס לכוון את בנו לדרך הישר, ואינו יודע להיות שלם בדעתו
על ידי דוגמה אישית, לא יועילו דבריו שהרי יבוא הבן ויאמר "טול קורה מבין
עיניך", על כן, "ויסרו אתו ולא ישמע אליהם". עומדים אנו כשבועיים לערך
מיום הדין הגדול והנורא, ראש השנה הבא עלינו לטובה, ושאלה חודרת כליות
ולב חייבת לעלות מתוכנו. הרי אבינו שבשמים והשכינה הקדושה נכלמים
ממעשינו, וקולם הנשמע מן התורה שבכתב ובע"פ משמיעים לנו דרכי חיים
אמיתיים ומדויקים למען נחיה בטוב ובנעימים כדבר ה', ולא אחת מייסר אותנו
אבינו שבשמיים בייסורים כאלה ואחרים למען נטיב דרכנו, ואנו? האם התקיים
בנו מאמר הכתוב "ולא שמע אליהם"? האם עמדנו על דעתנו כנגד יצה"ר ומנענו
את עצמנו מלעשות נגד רצון אבינו שבשמיים? בימים אלו של תפילה ותחנונים,
נאמץ כוחות ונתחזק באהבת ה"ת, נסיר מעלינו את תאוותינו הבשריות,
ונשליך אחרינו את הרגלי חיינו הנוגדים את רצון ה', למען אשר נזכה בדין ויברך
הקב"ה אותנו בכללות עם ישראל כולו בשנת גאולה וישועה, ברכה והצלחה בכל
מעשי ידיו אכ"ר.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות – ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות "אוצר החיים"

"לֹא תִרְאֶה אֶת זְמוּר אֹזִיבְךָ אוֹ שׂוּרוֹ נְפִלִים בְּיָרְךָ וְהִתְעַלְמֶינָהּ מִמֶּנּוּ דְקָמִים עִמּוֹ" (כב, א).

הנה צריך האדם להתגלגל כמה פעמים עד שישלים נפשו, ויברר הניצוצין השייכים לחלק נשמתו. אבל בזכות שמשיב אבידה ממציאין לו מן השמים שימצא ג"כ אבידתו כמה ניצוצין שנאבדו בקליפה, הן על ידי עונו או מענין הקדום שהוא שבירת הכלים, שבזכות השבת אבידה ימצא אבידתו גם כן. ועיקר טעם אבידה הסתלקות הדעת שנתעלם ממנו הדבר ונאבד, ועל ידי השבת אבידה בקיום העשה מחזיר הדעת לצדיק עליון, וזהו בקיום העשה. ובקיום לא תעשה מחזיר הדעת לכנסת ישראל ומקרב הגאולה, וזה יכוין בעת קיום מצוה זאת של השבת אבידה, להמתיק דיני הגלות ולהמשיך הגאולה והדעת.

(‘אוצר החיים’ מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

"מאורות המדרש"

היצר הרע מגיע כל פעם בלבנו אחר. נאמר בפרשתנו: "כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ד' אלוקיך בידך". ודקדוק המפרשים (עי' כלי יקר) דבפרשת שופטים כתוב "כי תצא למלחמה על אויבך" (בלא י"ד) בלשון יחיד, ולמה כתוב כאן "אויבך" בלשון רבים, ועוד דקדוק דמאחר דכתוב "אויבך" בלשון רבים, למה נאמר אחריו, "ונתננו", בלשון יחיד. בספר "כרם שלמה" להרה"ק מבאבוב זצוק"ל מבאר בזה דכבר נודע מה שכתוב בזוהר חדש, דפרשה זו מדברת על מלחמת היצר, אויב הפנימי. והנה היצר הרע כשוא לפתות את האדם לעבור את פי ד', מתלבש בכמה לבושין, לפעמים בא בדמות שונא, ולפעמים בא בדמות אוהב, וכדברי הגה"ק הרבי מלובלין ז"ע על הפסוק "הצילני נא מיד אחי מיד עש" - דהכוונה על היצה"ר שמראה את עצמו כאחד הדורש שלומו וצדקתו, ובאמת הוא, "מיד עש" - החפץ ברשתתו, עכדה"ק. והנה עיקר תחבולת היצר הרע בזה, הוא כל זמן שאין האדם מכיר את צביעותו של היצה"ר הבא בדמות אוהב, שאז עלול הוא להתפתות ממנו, אמנם מיד כשמרגיש האדם, כי היצה"ר הוא העומד לפניו, שוב לא קשה כל כך להינצל ממנו, וזה שאומר הפסוק: כי תצא למלחמה על אויבך (בלשון רבים), פירושו אם ידוע תדע שמלחמת היצה"ר היא מלחמת יחיד נגד רבים, מחמת שהיצה"ר בא אל האדם בכמה גוונין, אז ונתנו ד' אלוקיך בידך, כלומר, בקלות תוכל להכניעו, מאחר שמכיר אתה בתחבולותיו.

מאורות סיפורי חסידים - מוצא שפתיר תשמר (כג כד).

פעם אחת התפלל מרן הבעש"ט הקדוש עם התלמידים שלו בראש השנה כדרכם בקודש, ונפל ביקסע [קופסה] של הטאבאק מאחד התלמידים, והטה את עצמו, והגביהו בתוך התפילה. והשני ראה כל זאת, והתרעם מאוד על זה, הייתכן להפסיק בתוך התפילה כדי לשאוף טאבאק. ומחמת התרעומת הזאת, גרם שנפסק מיתה רחמנא ליצלן, על הצדיק ההוא. ומרן הבעש"ט ראה כל זאת, ועלה בעליות נשמתו לפני הבית דין צדק של מעלה, וטען הרבה על הצדיק הזה, ולא הועיל כלום. עד שבליל הושענא רבה, עלה בכוח תפילתו עד למעלה ראש, ופעל, שבאם אותו המקטרג בעצמו ימצא לו זכות, יפטור מהדין. ונכנס מרן לבית מדרשו, ומצא את אותו התלמיד שעוסק בתיקון של הלילה, ונטל מרן המוחין ממנו ולא יכול לעסוק עוד. והלך אנה ואנה לחשוב ברוממות אל ובייחודים כדרך הצדיקים, ונפל במחשבתו: מפני מה נתגלה בדור האחרון הזה עשב הטאבאק לעשן ולהריח, והסכים בדעתו, שזה מחמת שיש כמה נשמות זכות ויקרות וניצוצין יקרים, ואי אפשר להעלותם אלא בדרך ריח טוב. והסכים בדעתו לשאול את מרן על זה, כי בהושענא רבה היה דרך מרן שהיה בדיחא דעתיה, ועל שאלות של כל חללי דעלמא היה משיב, הן בפשט ובחריפות, וברוח הקודש ובסודות, ובמילי דעלמא. ובבוקר שאל התלמיד הזה את מרן. ואמר לו מרן: אמור אתה. והיה משיב לו כנ"ל, ובין כך עלה במחשבה לפניו תירוץ על חבירו, שהפסיק בתפילה בשביל הטאבאק, כי אולי היה בו איזה דבר יקר. ואמר לו מרן: אמור שאר דברים שבמחשבתך. וסיפר לו הכל, איך שהיה מתרעם על חבירו תחילה, וכעת ניחא לו. והגיד לו מרן כל הנ"ל, והוכיח אותו מרן, שלא יחשוד עוד את חבירו, אלא 'והוי דן את כל האדם לכף זכות' (אבות א ו).

מעשה השם מרבינו מהרי"א מקאמרנא

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net